

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

İĞRENÇ TUZAK

Murat Gezenler

Allahü Teala Adem'i yaratmış ve meleklerle O'na secde etmelerini emretmiştir. Allahü Teala'nın **"Adem'e secde et"** emrine asi gelen şeytan (lanet onun ve dostlarının üzerine olsun) bu isyanının bedelini ise cennetten kovulmakla ödemiştir. Cennetten kovuluşunun sebebinin Adem'e bağlayan şeytan, kıyamet gününe kadar Allahü Teala'dan mühlet istemiş, aldığı bu mühleti ise, Allah'ın dosdoğru yolunun önüne oturarak insanları bu yoldan saptırmakla kullanmaktadır.

"İblis dedi ki: Öyle ise beni azdırmana karşılık, and içerim ki, ben de onları saptırmak için senin doğru yolunun üstüne oturacağım. Sonra elbette onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından,ollarından sokulacağım ve sen, onların çoklarını şükredenlerden bulmayacaksın!" (Araf Suresi: 8/16-17)

Hiç şüphesiz şeytanın tuzakları pek çoktur. Şeytan Allahü Teala'dan kıyamet gününe kadar aldığı mühleti en iyi şekilde değerlendirebilme adına, insanoğlu ile girdiği bu savaşta, ona her türlü tuzağı hazırlamayı kendisine mübah görmektedir.

Şeytanın bu savaşta galip gelebilme adına ilk adımı insanoğlu ile Allah'ın mesajlarının arasına girmek ve insanlığı vahyi esaslardan uzaklaştırmak olmuştur. Allahü Teala insanoğluna rasulleri vasıtasıyla hidayetini sunmuştur. Şeytan ise devamlı surette bu hidayet yolunun önüne oturmuş, vahyi esaslar ile insan arasında bir engel teşkil etme görevini üstlenmiştir. Ne yazık ki insanoğlu, savaşın bu ilk adımında şeytanın tuzağına aldanmış, vahyi esaslardan uzak kalmıştır. Üzücü bir gerçektir ki, yaşadığımız şu zaman dilimine baktığımızda şeytanın bu noktada insanoğluna karşı ezici bir üstünlük sağladığını görmemiz pek de zor olmayacaktır. Özellikle günümüz Türkiye'sinde insanlar şeytana karşı bu noktada büyük bir yenilgiye uğramışlar, Allah'ın kitabından, vahyi esaslardan oldukça uzak kalmışlardır. Kendilerini müslüman olarak isimlendiren insanların büyük bir kısmı, Allah'ın kitabını hayatlarında bir kere dahi okumamışlar, merak edip **"bu kitapta ne yazıyor?"** sorusunu kendi nefesine yönelterek Allah'ın kitabı ile doğrudan doğruya ikili bir ilişki içerisine girmemişlerdir. Diriler için hidayet rehberi olan Kur'an artık tamamen ölümlere okunan bir kitap olmaktan kurtulamamıştır. Sonuçta şeytan, insanoğlu ile girdiği savaşın daha ilk adımında büyük bir zafer kazanmış, insanlığın genelini Allah'ın kitabından mahrum bırakmış, Kur'an insanların hemen hemen tamamı tarafından terkedilmiş bir kitap haline gelmiştir.

"Ve Peygamber dedi ki: -Ey Rabbim! Kavmim bu Kur'ân'ı terkedilmiş bir halde bıraktı.-" (Furkan Suresi: 25/30)

İnsanlığı vahyi esaslardan uzaklaştıran şeytan savaşın birinci adımını kazanmış, ancak bununla da yetinmemiştir. Şeytan ve dostları insanoğlunu vahyi esaslardan uzak bırakmakla birlikte Allah'ın göndermiş olduğu mesajları ya tahrif etmiş ya da vahyi esasların sağlıklı bir şekilde anlaşılmasını engelleme adına bu esasları gerçek anlamlarından uzaklaştırmış, insanoğlunun saf bir halde ilahi mesajlara ulaşmasına engel olmaya çalışmıştır. Ne zaman Allahü Teala kullarına bir hidayet kaynağı göndermiş ise şeytanın ilk işi bu kaynağı tahrif etmek olmuştur. Nitekim Allahü Teala'nın rasulleri vasıtasıyla göndermiş olduğu Tevrat, İncil ve Zebur gibi kitaplar ve diğer rasullere verilen sayfalar şeytan ve dostlarının uzun süreli çalışmaları neticesinde tamamen tahrif edilmişlerdir. Allahü Teala'nın son rasul Hz. Muhammed (s.a.v)'e indirmiş olduğu Kur'an'ı Kerim ise Allahü Teala'nın koruması altında olduğu için belki diğer kitaplar gibi lafzen tahrife uğratılamamıştır, ancak şeytan bu nokta da boş durmamış vahyi esasları bulandırmış, Kur'ani kavramları tahrif etmiş, gerçek anlamlarından uzaklaştırmış, içini boşaltmış, insanların kafasında hiçbir şey ifade etmeyen söz yığınları haline getirmiştir. Özellikle dinin aslını ortaya koyan, bel kemiğini oluşturan bir çok Kur'ani kavram

şeytan ve dostları tarafından, savaşın doğal neticesi olarak tahrif edilmiş, sonuçta Kur’ani kavramların büyük bir kısmı insanların zihinlerinde hiçbir şey ifade etmez olmuştur. Örneklendirmemiz gerekirse bugün insanlar La İlahe İllallah tevhid kelimesini duydukları zaman bu kelimedenden sadece Allah’ın varlığını ve birliğini, Allah’tan başka bir yaratıcı, rızık verici, öldüren ve diriltiren bir güç sahibinin olmadığı anlamaktadırlar. İslam’ın ilk şartı olan tevhid kelimesi sadece dilde tekrar edilen ve insanların kafalarında hiçbir anlam ifade etmeyen bir kelime olmaktan kendisini kurtaramamıştır. Yine aynı şekilde ibadet kavramı, Allah’a sunulan, şekli bir takım amellerden ibaret görülmüş, din gelince akla sadece İslam, Yahudilik ve Hristiyanlık gelir olmuştur. Diğer taraftan kendisini inkar etmekle emrolduğumuz tağut kavramına gelince, bu kavramda tahrifattan nasibini almıştır. İnsanların büyük bir kısmı Kur’an’ın en önemli kavramlarından biri olan tağut kavramı hakkında ya hiçbir bilgiye sahip değildirler, ya da diğer kavramlarda olduğu gibi yanlış ve de eksik bilgilere sahiptirler. Sonuçta üzerinde yaşadığımız coğrafya ya baktığımızda Kur’an’dan ne kadar uzak bir yaşantı sergilendiğini ve yine Kur’ani kavramların insanların zihinlerinde hiçbir anlam ifade etmediklerini görmemiz pek de zor değildir. Bakınız Ebu’l Al El-Mevdudi **“Dört Terim”** isimli eserinde bu tahrifatın neticesini şu şekilde anlatmaktadır:

“Neticede insanlar Kur’an’ın davetindeki hakiki gayeyi, öz maksadı idrak edemez oldular. Kur’an onları, Allah’tan başkasını ilah edinmemeye çağırdığı zaman putları terk etmekle, heykellerden kaçınmakla Kur’an’ın isteklerini hakıyla yerine getirdiklerini zannettiler. Hakikatte ise ilah kavramının içine aldığı bütün diğer manalar ile putlar ve heykellerden başka şeylere yönelmekte devam edip durdular. Bu amelleri ile Allah’tan başkasını ilah edindiklerinin farkına dahi varmadılar. Kur’an’ı Kerim “Allah hakiki rabb’tir, O’ndan gayrisini rabb edinmeyin” deince “işte biz o kimseleriz ki Allah’tan başka mürebbimiz ve işlerimizi gözetken olmadığına inanırız. Bununla da tevhid yolunda imanımız olgunluğa erişmiştir” derler Ancak onların çoğu rabb kelimesinin kapsadığı ve mürebbi anlamı dışında kalan diğer anlamları açısından Allah’tan başkasının rabliğine teslim olmaktadır. Kur’an onlara “Allah’a ibadet edin, tağutlardan sakının” diye hitap ettiği zaman, “putlara tapmayız, şeytana kin besleriz, lanetleriz, Allah’tan başkasına huşu duymayız, Kur’an’ın bu emrine tam bir bağlılıkla uyarız” derler. Halbuki taşlardan yapılmış putlar haricinde nice tağutların eteklerine sınıksız yapışmakta devam edip dururlar. İbadetin diğer çeşitlerini Allah’tan başka rablere tahsis eder dururlar.

Bunu din kavramı hususunda da söyleyebiliriz. İnsanlar, dini samimiyetle Allah’a has kılmak tabirinden İslam dinine mensup olmak, Yahudi ve hristiyan olmamak manasını çıkarıyorlar. Bundan dolayıda İslam dinine mensup olduğunu söyleyen herkes dini samimiyetle Allah’a has kılığını zannediyor. Onlardan bir çoğu din kelimesinin içine aldığı geniş manalar yönünden de dinlerini ihlasla Allah’a tahsis eden kullar değildirler.” (Mevdudi’nin sözleri burada bitmiştir.)

Burada hatırlatılması gereken bir nokta vardır. Tarihe baktığımız zaman insanların büyük bir kısmı bir Allah inancına sahip olmuşlar, Allahü Teala’yı, yaratan, öldüren, rızık verici... vs. olarak kabul etmişlerdir. Hatta Rasullah’ın kendilerini İslam’a davet ettiği, kendileriyle savaştığı kafir ve müşrikler dahi Allah’ı bu noktada tevhid etmişlerdir. Nitekim bu hususta Allahü Teala şöyle buyurmaktadır:

“Andolsun ki onlara, -Gökten su indirip, onunla ölümünün ardından yeryüzünü canlandıran kimdir?- diye sorsan, mutlaka, "Allah" derler. De ki: (Öyleyse) hamd de Allah'a mahsustur. Fakat çokları akıllarını kullanmazlar.” (Ankebut Suresi: 29/61)

“Andolsun ki onlara: -Gökleri ve yeri kim yarattı?- diye sorsan, elbette "Allah" diyecekler. "Allah'a hamd olsun." de. Fakat onların çoğu bilmezler.” (Lokman Suresi: 31/25)

Allah’a iman zannı içerisinde bulunan insan, bu zannının doğal neticesi olarak da Allah’a yakın olma ya da Allah’ın emirlerini yerine getirebilme adına bir takım amellerde de bulunmuştur. Ancak şeytan ve

dostları insanoğlu ile girdiği bu savaşta insanoğlunu vahyi esaslardan uzak bırakmakla, vahyi esasları lafzen ve manen tahrif ederek asıl anlamlarından uzaklaştırmakla kalmamış, insanın Allah’a yakınlaşabilme adına yapmış olduğu fiillere de el atmış, Allah’ın vahyine, Rasullerin getirmiş olduğu hidayete dayanmayan bir çok söz, görüş ve ameli insanlara Allah’ın emri gibi ya da rasulün fiili gibi göstermiştir. Vahyi gerçeklerden uzak olan insan elinde hak ile batılı birbirinden ayıran ölçüyü yitirmenin bedelini çok ağır ödemiş, şeytana bu nokta da yenik düşmüş, hayatı boyunca şeytanın kendisine gösterdiği bir çok ameli Allah adına yapmaya başlamıştır. Nitekim Allahü Teala insanların büyük bir kısmının Allah’a şirk koşarak iman ettiğini bizlere açık bir şekilde bildirmektedir:

“Onların çoğu Allah’a şirk koşmadan iman etmezler. (İmanlarına az çok bir şirk karıştırırlar).” (Yusuf Suresi: 12/106)

Rasulullah’ın risaletle gönderildiği Mekke toplumuna baktığımızda insanların Allah’ı razı etme adına bilmeden, nasıl Allah’a şirk koştuklarını en açık haliyle görmemiz mümkündür. Mekkeli müşrikler Allah’a yakınlaşmak adına geçmişte yaşamış ve salih kişiler olarak telakki edilen kimselerin suretlerini yapmışlar ve bunları Allah ile aralarına bir vasıta edinerek putlaştırmışlar, böylece putperestliğin en açık örneğini sergilemişlerdir. Yine tekrar etmekte fayda vardır ki, Mekkeli müşriklerin geçmişte yaşamış ve kendilerinin Allah’ın yakın kulu olduğu varsayılan bu kimselere yönelmelerinin sebebi tamamen Allah’a yakın olma adına- dır. Nitekim Allahü Teala bu noktada şöyle buyurmaktadır:

“Dikkat et, hâlis din yalnız Allah’ındır. O’nu bırakıp kendilerine bir takım dostlar edinenler: -Onlara, bizi sadece Allah’a yaklaştırsınlar diye kulluk ediyoruz- derler. Doğrusu Allah, ayrılığa düştükleri şeylerde aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve inkârcı kimseyi doğru yola iletmez.” (Zümer Suresi: 39/3)

Bugün günümüzde de aynı yapıyı görmemiz pek de zor olmayacaktır. Özellikle tarikat ve tasavvuf ehli olarak bilinen sufist yapının taraftarlarına baktığımızda, Mekkeli müşriklerin Allah’ı razı etme adına Allah’a şirk koşma eylemlerinin aynısını görmemiz mümkündür. **Hatta bugün tasavvuf ve tarikatların bizzat kendisi Allah’ı razı etme adına insanlar tarafından tabi olunan, lakin şeytanın uydurmuş olduğu, hiç- bir vahyi esasa dayanmayan, Allah’ın kitabına göre ne kadar küfür/şirk, söz, fiil ve inanış biçimi varsa hepsini içerisinde barındıran birer şirk dinidirler.** Bizler Allah’ın izni ile Şehadet isimli dergimizin gelecek sayılarında bu şirk dini hakkında gerekli açıklamaları yapacağız. Ancak bugün kısaca belirtmek de fayda vardır ki, üzerinde yaşadığımız coğrafya da insanların büyük bir kısmı Allah’ı razı etme adına bu dine tabi olmakta ve yaptıkları fiiller ile de Allah’tan ecir beklemektedirler. Ne var ki bugün bu din yukarıda da belirttiğimiz gibi tamamen şeytan ve dostları tarafından icat edilmiş ve böylece insanlar gerçek dinden hak dinden uzaklaştırılarak tasavvuf dininin hiçbir vahyi esasa dayanmayan amelleri ile oyalanıp durmaktadırlar.

Yine şeytan üzerinde yaşadığımız coğrafya da bir çok ameli de Allah’ın dinine uygun olarak göstermiş, insanlarda bu amelleri işleyerek Allah’ı razı etmeye çalışmışlardır. Bugün, önemli gün ve geceler olarak telakki edilen kandiller bunu en açık örneğidir. Ne Allah’ın rasulünün ne sahabelerin, ne de en hayırlı nesillerin böyle gün ve geceleri kutlamamalarına rağmen, bugün insanların büyük bir kısmı bu tip gecelerde camilerde toplanmakta, sabahlara kadar tesbih çekip, namaz kılmaktadırlar. Halbuki bu yapılan eylemlerin tümü dine sonradan sokuşturulmuş birer bidattirler. Buna benzer Allah’ın dininde olmayan bir çok ameli insanların Allah’ı razı etme adına yaptıklarını, üzerinde yaşadığımız coğrafyanın her bir karesinde görmekteyiz. Tüm bu garabetin sebebi ise hiç şüphesiz insanların ilk adımda şeytana yenik düşmeleri ve Allah’ın vahyinden uzak kalmalarıdır. İşte böylece şeytan insanoğlu ile girdiği bu savaşta ona sağdan yaklaşmak suretiyle Allah’ın vahyine dayanmayan bir çok söz, fiil ve düşünce tarzını Allah’ın dinine uygunmuş gibi göstermektedir.

Bugün şeytanın en hileli ve de iğrenç tuzaklarından biriside insanlara kendi dostlarını sureti haktan göstermesidir. Şeytanın kendi dostlarına ve yandaşlarına İslam levhasını takması, insanlara bu dostlarını sureti haktan göstermesi ve bu dostları vasıtası ile hedeflerine ulaşması en belirgin ve de en iğrenç tuzaklarından bir tanesidir. Bunun en açık örneğini Taha Suresi'nde zikredilen Samiri'nin kıssasında görebiliriz. Şeytan İsrail Oğullarının arasına girmiş, orada Samiri'yi kendisine dost edinmiş, Samiri'de şeytanla olan bu dostluğunu onun yolunda kullanmış, bir buzağı yapmış ve insanlara bu buzağıya ibadet etmelerini telkin etmiştir. Burada en önemli nokta ise Taha Suresinde zikredilen Samiri'nin şu sözünde yatmaktadır:

"Nihayet Sâmîrî onlara böğüren bir buzağı heykeli ortaya çıkardı. Bunun üzerine Sâmîrî ve adamları: -İşte sizin de, Musa'nın da ilâhı budur, ama o unuttu- dediler." (Taha Suresi: 20/88)

Dikkat edilirse Samiri ve arkadaşları İsrail Oğullarından yeni bir ilaha ibadet etmelerini istemektedirler. Ancak onlar yaptıkları buzağının Hz. Musa'nın ilahı olduğunu ileri sürmüşler ve bu sayede hak suretinde insanlara yaklaşmışlardır. Nitekim o buzağıyı Hz. Musa'nın ilahı olduğu zanneden İsrail oğulları bu noktada şeytanın dostlarına yenik düşmüşler ve Allah'ı bırakıp buzağıyı ilah edinmişlerdir.

Bugün de şeytan aynı iğrenç tuzağını sürdürmektedir. İçerisinde yaşamış olduğumuz coğrafya da şeytan hemen kendine yandaşlar bulmuş, bu yandaşlarını insanlara sureti haktan yani doğru yolda göstermiş, bu yandaşlarına İslam levhasını takmıştır. Ve bu dostları vasıtası ile kendi emirlerini Allah'ın adına insanlara yaptırmaya çalışmaktadır. Bugün günümüz Türkiye'sinde bunun en açık örneğini Diyanet İşleri olarak bilinen ancak tam anlamıyla hıyanet işleri olan kurumun varlığında görmemiz mümkündür. Bugün yeni çıkan bir kanuna göre AKP hükümeti 15 bin yeni müftü, vaiz ve namaz kıldırma memuru alımı yapmak için kanunname hazırlamıştır. Bu sayı ile birlikte Diyanet İşleri başkanlığı Türkiye'nin en büyük 3. kamu kuruluşu olmuştur. Acaba İslam'a ve İslami değerlere kuruluşundan bugüne kadar büyük bir düşmanlık gösteren Kemalist T.C, niçin Diyanet İşleri gibi bir teşkilata bu kadar çok önem vermektedir? Akıl sahiplerinin özellikle düşünmesi gereken bir sualdir bu.

Öncelikle bilinmelidir ki, Şeytan ve dostları bu savaşta ilk adımı yukarıda da belirttiğimiz gibi insanı vahyi esaslardan uzak bırakmakla atmışlardır. O halde bizler daha ilk adımda şeytana bu noktada galip gelmeliyiz. Hayatımızı Kur'an'ın nuru ile süslemeli, O'nu terkedilmiş bir kitap haline getirmemeliyiz. Bilinmelidir ki, Kur'an'ın nuruna sarılan kimse kesinlikle şeytan tarafından yenilgiye uğratılamaz. Zira O Furkan'dır. Hak ile batılı ayıran yegane kaynaktır. O halde bizler hayatımızın her alanında bu kaynağa sıkı sıkı yapışmalı ve O'nun hidayetinden bir an dahi olsa ayrılmamalıyız. Bununla birlikte Kur'an'a ve sahih sünnete dayanmayan bütün filleri reddetmeliyiz. Yapacağımız amellerde esas ölçü Allah'ın kitabı, Rasulullah'ın sünneti olmalıdır. Bu noktada son olarak görevimiz ise şeytanın bu iğrenç ve hileli tuzaklarını ortaya çıkarmak ve insanlara bu tuzaklara karşı dikkatli olmalarını anlatmaktır. Bakınız Seyyid Kutub bu noktada şunları söylemektedir:

"Bugün bu dinin karşılaştığı en büyük tehlike şudur: Bu dinin düşmanları, yüce Allah'ın müşriklikle, gerçek dini din edinmemekle ve "Allah'ı bir yana bırakarak başka ilahlar edinmekle" suçladığı rejimlerin ve insanların günümüzdeki benzerlerine, zamanımızdaki izdaşlarına "islâm" levhasını yakıştırmak için can atıp durmaktadırlar. Madem ki, bu dinin düşmanları bu tür rejimlere ve kişilere islâm levhasını takmaya bu denli özen gösteriyorlar, o halde bu tür yanıltıcı levhaları yere düşürmek, bu tür maskeleri indirerek arkalarında gizlenen müşrikliği, kâfirliği ve yüce Allah dışında ilah edinme sapıklığını gözler önüne sermek de bu dinin taraftarlarının görevidir."

Evet, bu dinin düşmanları yukarıda da belirttiğimiz gibi, şeytanın kendilerine vahyetmesi neticesinde Allah'ın dini ile hiç ilgisi olmayan bir çok kurum, kuruluş, fiil, söz ve inanış biçimlerine İslam levhasını takmaktadırlar. Bizlerinde görevi bu yanıltıcı maskeleri yere düşürmek, bu maskelerin arkasında İslam adına

oynanan oyunları toplumumuza açıklamaktır. İşte **Şehadet** isimli dergimiz de bugüne kadar izlediğimiz ana gayede bu olmuştur. Ve bundan sonra da Allah'ın izni ile tüm bu maskeleri, yanıltıcı levhaları yerle bir etmek adına bütün gücümüzle çalışacağız..

Hiç şüphesiz yegane hidayet sahibi Alemlerin rabbi Allahü Teala'nın bizzat kendisidir.